

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șaisprezecea după Rusalii

**Miercuri, 10 februarie:
Sf. Sfințit Mc. Haralambie**

Evangelia Duminicii a 16 -a după Rusalii

Pilda talanților

Matei 25, 14-30

Zis-a Domnul pilda aceasta: Un om oarecare, plecând departe, și-a chemat slugile și le-a dat pe mână avuția sa. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, iar altuia unul, fiecăruia după puterea lui, și a plecat. Îndată mergând, cel ce luase cinci talanți a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci talanți. De asemenea și cel cu doi a câștigat alți doi. Iar cel ce luase un talant s-a dus, a săpat o groapă în pământ și a ascuns argintul stăpânului său. După multă vreme a venit și stăpânul acelor slugi și a făcut socoteala cu ele. Și, apropiindu-se cel care luase cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă! Peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună și credincioasă! Peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se apoi și cel care primise un talant, a zis: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat. De aceea, temându-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai ce este al tău. Și răspunzând, stăpânul său i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, știai că secer unde n-ai semănat și adun de unde n-ai împrăștiat? Se cuvenea, deci, ca tu să dai banii Mei schimbătorilor de bani, și eu, venind, aș fi luat ce este al meu cu dobândă. Luați, deci, de la el talantul și dați-l celui care are zece talanți. Căci tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel ce n-are și ce are i se va lua. Iar pe sluga netrebnică aruncați-o în întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Acestea zicând, a strigat: Cel ce are urechi de auzit, să audă!

Troparul, glasul al 4-lea

Arătat-te-ai, înțeleptule Haralambie, ca un stâlp neclintit al Bisericii lui Hristos, și ca un sfeșnic pururea luminos al lumii, stră-lucit-ai în lume prin mucenicie, fericite, și ai ri-sipit întunecimea idolilor. Drept aceea, roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, să ne mântuiască pe noi.

Condac 1:

Alesule din ceata arhierilor, mare mu-cenice Haralambie, dorind a-ți aduce cântări de laudă, simțindu-ne nevrednici și cu împușinarea graiului omenesc, tu, care porți nume întocmai cu darul dat de la Preaputernicul Dum-nezeu, a fi luminător de bucurie, luminează-mi cugetul și dă putere graiurilor noastre ca întru bucurie să-ți cântăm ție: Bucură-te, Sfinte mare mucenice Haralambie!

Icos 1:

Acinsti căruntețile tale cele adânci și sfin-te, bine este, deoarece, întru ve-chimea vârstei și a sfințeniei tale, te-ai arătat viteaz răbdător tuturor chinurilor ce ai suferit de la păgâni. Tu ai înmulțit ceata mucenicilor, tu ai adăugat numărul apostolilor și al propovă-dui-torilor lui Iisus Hristos; ție, dar, se cuvine, după vrednicie, să-ți cânte toți ortodocșii creștini unele ca acestea:

Bucură-te, vrednicule și bunule între arhierii Haralambie;
Bucură-te, cel ce ai sfințit și ai cinstit bătrânețile;
Bucură-te, podoaba arhierilor și luminăto-rul cetății Magnezia;
Bucură-te, învățătorul cuvântului lui Dum-nezeu spre calea mântuirii;
Bucură-te, povățuitorul cel bun, care ai ară-tat păgânilor calea mântuirii;
Bucură-te, strălucitorul cel drept, care ai în-demnat la credința duhurile tiranilor;
Bucură-te, mucenice, cel ce ai adus la cre-dința adevărată pe cei necredincioși;
Bucură-te, cel ce ai adus la pocăință sufle-tească pe cei păcătoși;
Bucură-te, următor al apostolilor și al proo-rocilor celor luminați de Duhul Sfânt;
Bucură-te, purtătorule de chinuri Hara-lam-bie, care ai dat sfaturi bune prin cuvânt;
Bucură-te, că tu ai îndepărtat rătăcirile păgânilor;
Bucură-te, că tu ai luminat nedumerirea credincioșilor;
Bucură-te, Sfinte mare mucenice Haralambie!

Din Acastitul Sf. Sfințit Mc. Haralambie

Dumnezeu S-a înomenit! Este cel mai frumos Dar pe care Dumnezeu l-a făcut omului, este semnul iubirii Sale infinite și al recunoașterii libertății noastre! Aur, smirnă și tămâie sunt darurile primite de pruncul Iisus de la magi în orașul Betleem, felurite și ingenios răspândite au fost, sunt și vor fi, până la sfârșitul veacurilor, darurile lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi. Sunt așa numiții talanți, mijlocitorii lucrării omului în lume.

Din buna înmulțire a talanților, prin Harul lui Dumnezeu, a cunoscut lumina tiparului și ultimul volum al Părintelui Savatie Baștovoii, Sindromul CE SĂ FAC , la Editura Cathisma, volum recent lansat la Librăria Sophia din București. Despre pilda talanților, despre daruri și virtuți, despre daruri și caractere, despre educație și lecturi, despre părinți și copii, despre oameni și destine, părintele dezbate problemele tuturor și răzbate prin gândurile fiecăruia cu blândețe și sânge.

„A simți căldura propriei inimi, spunea Părintele Savatie Baștovoii, aceasta este lucrarea cea mai de preț și mai anevoioasă. Singurul munte pe care nu te poți sui, singurul foc pe care nu-l poți aprinde, singura apă pe care nu o poți trece este propria ta inimă. Când muntele se va face foc, când focul se va face munte, când apa se va face viață și viața se va face apă, abia atunci te vei găsi pe tine, stând la marginea timpului, acolo unde totul începe și se sfârșește, și începe iar, pentru a nu se mai sfârși niciodată”.

Scurtă exegeză la Pilda talanților

Toată lumea a auzit de pilda talanților pe care a dat-o Hristos Însuși. Această pildă stă la baza culturii europene și a actului educațional modern. Pilda talanților a marcat atât de mult pedagogia europeană, încât cuvântul "talant" este prezent în toate limbile cu sensul de "dar"/"înzestrare", majoritatea oamenilor nemaicunoscând sensul său inițial, acela de unitate bănească. Expresia "a îngropa talantul" exprimă cel mai plastic și mai profund condiția omului neîmplinit care-și ratează oportunitățile pe care i le oferă viața.

Să recitim cu atenție această extraordinară lecție dată de Însuși Dumnezeu în *Evanghelia de la Matei* (cap.25): "Un om, plecând departe, și-a chemat slugile și le-a dat pe mână avuția sa: unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, altuia unul, fiecăruia după puterea lui și a plecat."

De la început ni se spun lucruri foarte clare, care nu admit interpretări, și anume: stăpînul a dat pe mîna slugilor:

- toată avuția;
- a dat fiecărei slugi cîte ceva, neomițînd pe nimeni;
- a dat diferit fiecărei slugi;
- a ținut să precizeze criteriul după care a făcut diferențierea, și anume "fiecăruia după puterea lui".

Prin cuvintele „și a plecat”, care se repetă de două ori, la începutul frazei și la sfîrșit, avînd chiar și precizarea "plecînd DEPARTE", se indică gradul mare de libertate care s-a dat slugilor, ele fiind întru totul lipsite de supraveghere, practic ajungînd egale stăpînului.

Avînd deci toată libertatea și talanții primiți, fiecare a acționat după cum urmează: „Îndată, mergînd, cel ce luase cinci talanți a lucrat cu ei și a cîștigat alți cinci talanți. De asemenea și cel cu doi a cîștigat alți doi. Iar cel ce luase un talant s-a dus, a săpat o groapă în pămînt și a ascuns argintul stăpînului său.”

În această descriere succintă a acțiunilor fiecărei slugi există un cuvînt-cheie. Fiecare dintre ele a acționat nu oricum, ci "îndată". De aici înțelegem că lui Dumnezeu nu-I plac oamenii zăbavnici, după cum și Apostolul Iacov scrie : "bărbatul șovăielnic este nestatornic în toate căile sale", precizînd : "să nu gîndească omul acela că va lua ceva de la Dumnezeu!" (Iacov 1,8).

Așadar, darurile sînt înmulțite sau îngropate "îndată" și fiecare om trebuie să-și înmulțească talanții încă de la începutul vieții sale, folosind orice prilej prielnic pentru a spori în tot ceea ce face.

"După multă vreme a venit și stăpînul acelor slugi și a făcut socoteala cu ele".

În scena revenirii se insistă iarăși asupra libertății mari pe care au avut-o slugile și a condițiilor absolut favorizante de care s-au bucurat, specificîndu-se că stăpînul s-a întors "după multă vreme", adică fiecare a avut suficient timp la dispoziție.

"Și apropiindu-se cel care luase cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicînd: Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am cîștigat cu ei. Zis-a lui stăpînul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi talanți am cîștigat cu ei. Zis-a lui stăpînul: Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se apoi și cel care primise un talant, a zis: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat și, temîndu-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pămînt; iată, ai ce este al tău."

Scena revederii ne descoperă și mai profund marea libertate pe care au avut-o slugile, fiind practic puse în situația de a fi stăpîni. Este fascinant că, lăsînd fiecărei slugi o parte din avere, Stăpînul nu a dat nici o indicație și nu a cerut nimic, fiecare urmînd să acționeze din proprie voință, adică în deplină libertate. Stăpînul nu a zis nici celui cu cinci talanți, nici celui cu doi că trebuie să-și înmulțească, după cum nu a zis nici celui cu un singur talant că nu trebuie să-l îngroape: totul a fost lăsat la libertatea fiecăruia.

Mai există un detaliu important în scena judecății: sluga care

a îngropat talantul se scuză prin cuvintele: "m-am temut". Teama este cea care ne împiedică să înmulțim talanții, fiind opusul dragostei creatoare.

De fapt pilda talanților este o pildă despre iubire. Există două feluri de a ne raporta la Dumnezeu: iubindu-L sau temîndu-ne de El. Primele două slugi au acționat din dragoste, căci, deși nu aveau poruncă să înmulțească talanții Stăpînului lor, au făcut aceasta pentru a-L bucura la întoarcere, s-au gîndit să-I facă o surpriză plăcută, așa cum își fac cei ce se iubesc. În schimb, sluga care a îngropat talantul a acționat din frică, ea nu a fost capabilă să acționeze după legea iubirii și a bucuriei.

Despre raportul dintre dragoste și frică scrie și ucenicul iubit al Mîntuitorului, apostolul iubirii, Sfîntul Ioan Evanghelistul: "Întru aceasta a fost desăvîrșită iubirea Lui față de noi, ca să avem îndrăznire în ziua judecății, fiindcă precum este Acela, așa sîntem și noi, în lumea aceasta. În iubire nu este frică, ci iubirea desăvîrșită alungă frica, pentru că frica are cu sine pedeapsa, iar cel se teme nu este desăvîrșit în iubire." (Întîia epistolă sobornicească a Sfîntului Apostol Ioan 4,17)

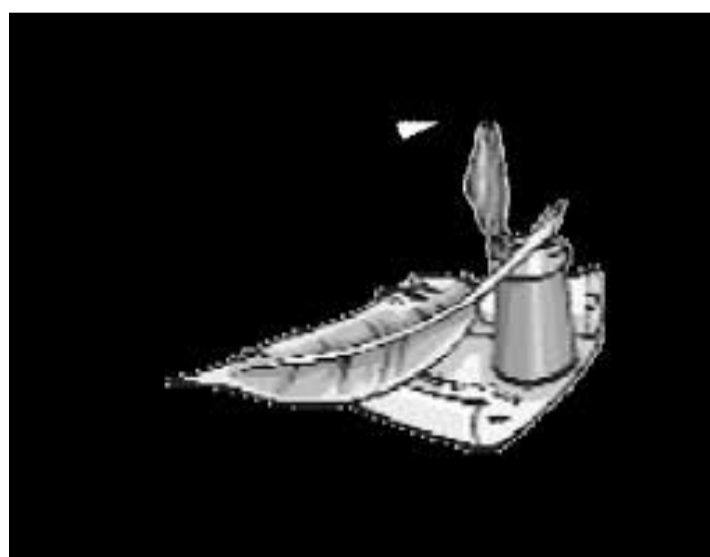
Să vedem, dar, judecata stăpînului: "Și răspunzînd stăpînul său i-a zis: Slugă vicleană și leneșă, știai că secer unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat? Se cuvenea deci ca tu să pui banii mei la zarafi, și eu, venind, aș fi luat ce este al meu cu dobîndă. Luați deci de la el talantul și dați-l celui ce are zece talanți! Căci tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel ce n-are și ce are i se va lua. Iar pe sluga netrebnică aruncați-o întru întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plîngerea și scrișnirea dinților."

Hotărîrea Stăpînului de a aplica cea mai aspră pedeapsă slugii leneșe și fricoase pare să contrazică mărinimia celui care își încredințează fără nici o supraveghere și condiție întreaga avere în mîinile slugilor. Oare cel care dăruiește libertate slugilor poate să fie în același timp un aspru pedepsitor? Vom vedea însă că nu există nici o contradicție, deoarece judecătorul nu a fost stăpînul, ci sluga însăși. În îndreptățirea sa, sluga afirmă un lucru grozav; ea zice: "am știut"!

"Am știut că ești un om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat și, temîndu-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pămînt; iată, ai ce este al tău", răspunde sluga cu aroganță, de fapt deschizîndu-se judecății după asprimea legii, nu după dragoste, așa cum au făcut-o primii doi.

În această judecată de fapt ni se prezintă judecata după Lege și cea după har. Apostolul Pavel face în Epistola către Romani o pledoarie despre aceea că oricine invocă legea nu are nici o șansă de a fi îndreptățit, deoarece toți au călcat legea într-un fel sau altul, iertarea fiind un dar al iubirii lui Dumnezeu.

"Știm că cele cîte zice Legea le spune celor care sînt sub Lege, ca orice gură să fie închisă și ca toată lumea să fie vinovată înaintea lui Dumnezeu. Pentru că din faptele Legii nici un om nu se va îndrepta înaintea Lui, căci prin Lege vine cunoștința păcatului" (Romani 3, 19-20).

Din cele discutate înțelegem că pilda talanților este de fapt o poveste de iubire și că rostul nostru este acela de a administra darul libertății nu altfel decît în spiritul dragostei. Doar dragostea

este creatoare, frica fiind opusul acesteia și obstacolul care împiedică îmbogățirea noastră spirituală, făcîndu-se asemenea slugii leneșe și fricoase care, după ce că a îngropat talantul, a avut și cele mai multe cuvinte de spus spre îndreptățirea sa.

Sindromul CE SĂ FAC, Editura Cathisma, București, 2014, pag. 21-28

Hotărârile Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei din 2 februarie 2021 | Comunicat de presă

În după amiaza zilei de 2 februarie 2021, la reședința mitropolitană din Iași s-a întrunit, în ședință de lucru, sub președinția IPS Părinte Mitropolit Teofan, Sinodul Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, la care au participat IPS Calinic, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, IPS Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului, PS Ignatie, Episcopul Hușilor, și PS Damaschin Dorneanu, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților.

În cadrul ședinței a fost aprobată tematica pentru obținerea gradului I în preoție, au fost discutate unele probleme disciplinare, precum și alte subiecte ce țin de viața bisericească din Moldova. De asemenea, în cadrul aceleiași întruniri au fost avizate propunerile în vederea alegerii de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a Episcopului vicar al Arhiepiscopiei Iașilor. Au fost propuși doi candidați: Părintele Arhimandrit Nichifor Horia, Stareț al Mănăstirii „Sfinții Trei Ierarhi” din Iași și Exarh administrativ al mănăstirilor din Arhiepiscopia Iașilor, și Părintele Arhimandrit Ioan Harpa, Stareț al Mănăstirii Popăuți din Botoșani și Exarhul mănăstirilor din zona Botoșanilor.

Biroul de presă al Arhiepiscopiei Iașilor

Hramul istoric al Catedralei mitropolitane din Iași, sărbătorit în prezența a șapte arhieriei

Catedrala Mitropolitană din Iași, cel mai mare locaș de cult din capitala Moldovei, și-a sărbătorit astăzi hramul istoric - sărbătoarea Întâmpinării Domnului. Sfânta Liturghie a fost săvârșită cu acest prilej de Înaltpreasfințitul Părinte Teofan Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, împreună cu alți șase ierarhi: membrii sinodului mitropolitan al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei și doi arhieriei basarabeni -

Înaltpreasfințitul Părinte Petru, Mitropolitul Basarabiei și Exarh al Plaiurilor și Preasfințitul Părinte Antonie, Episcop de Bălți. Un număr limitat de credincioși a fost prezent la slujba arhierescă în interiorul catedralei, respectându-se măsurile de distanțare sanitară.

Hramul istoric al Catedralei Mitropolitane din Iași a început luni seară prin săvârșirea slujbei de Priveghere de către PS Părinte Ignatie, Episcopul Hușilor, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Răspunsurile la strană au fost oferite de psalții Corului „Chivotul” al catedralei.

Sfânta Liturghie din ziua sărbătorii Întâmpinării Domnului a fost oficiată de IPS Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, înconjurat de un sobor de ierarhi, stareți de la mănăstirile din eparhie, părinți profesori de la Facultatea de Teologie din Iași și preoți slujitori ai Catedralei. Alături de IPS Mitropolit Teofan, ierarhii care au slujit la hramul catedralei ieșene au fost IPS Părinte Petru, Mitropolitul Basarabiei și Exarh al Plaiurilor, IPS Părinte Calinic, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, IPS Părinte Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului, PS Părinte Ignatie, Episcopul Hușilor, PS Părinte Antonie, Episcop de Bălți și PS Părinte Damaschin Dorneanu, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților. Răspunsurile liturgice au fost date de Corul „Sanctus” al Catedralei Mitropolitane, dirijat de Costel Mirel Nechita, precum și de psalții Catedralei.

„Dreptul Simeon este punctul de interferență al celor două testamente”

După citirea Sfintei Evanghelii, cuvântul de învățătură a fost rostit de IPS Părinte Arhiepiscop Ioachim, care a evidențiat faptul că sărbătoarea Întâmpinării Domnului reprezintă, „cadrul de întâlnire

între cele două testamente, cel Nou și cel Vechi” : „Dreptul Simeon este punctul de interferență al celor două testamente. Contemplând profunzimea acestei sărbători și lăsând misterul să vorbească el însuși în inima noastră, vom înțelege că Dumnezeu ne revelează imaginea Bisericii spirituale, în ipostaza ei de Trup Tainic al Mântuitorului. Cu ochi de gând vedem pe Pruncul Iisus, în Care se găsește toată plinătatea dumnezeirii, ca Împărat al slavei intrând solemn în Templul Vechiului Testament, El Care era Templul Noului Testament. El nu avea nevoie să respecte această cutumă a Legii vechi, dar totuși o face, așa cum, mai târziu, pe malul Iordanului, se va duce la Ioan să-i ceară Botezul Pocăinței, deși nu avea nevoie de iertarea păcatelor. (...) Când este vorba de un eveniment mântuitor, ca cel de astăzi, nu trebuie să rămânem doar la aspectul exterior al acestuia. În prezentarea Pruncului Iisus la Templu trebuie să vedem icoana sau imaginea fiecăruia dintre noi, care ne aducem aminte de intrarea noastră, la patruzeci de zile de la naștere, în Biserica slavei, pentru a primi renașterea prin apă și Duh, Botezul și celelalte taine de inițiere, Mirungerea și Euharistia. Icoana Întâmpinării Domnului întruchipează toate aceste taine mântuitoare”.

„În al doilea rând, icoana Întâmpinării Domnului este simbolul Sfintei Euharistii. În iconografia ortodoxă vedem pe Maica Domnului care oferă pe Pruncul Iisus Dreptului Simeon, care îl primește cu mâinile întinse. Deci, înțelegem acum că în peștera Bethleemului (numit și Casa Pâinii) a coborât din ceruri ca pe o scară (Maica Vieții noastre, Fecioara Maria) Pâinea Vieții (Hristos), pe care dacă o mănâncă cineva, nu mai moare. Simeon nu trăia decât numai pentru această întâlnire prin care i s-au împlinit așteptările sale. Așadar, putem numi sărbătoarea de astăzi «Întâlnire spre împlinire», deoarece atunci când te împărtășești cu Hristos euharistic te îplinești și te odihnești întru El. După ce L-a simțit pe Dumnezeu în brațele sale și s-a odihnit întru Dânsul, Dreptul Simeon a exprimat, din inspirația Duhului Sfânt, cunoscuta rugăciune «Acum slobozește pe robul tău Stăpâne...», a adăugat Arhiepiscopul Romanului și Bacăului în cuvântul de învățătură.

„Mergem la casele noastre cu bucuria că ne-am întâlnit cu Domnul”

La finalul slujbei a adresat un scurt cuvânt credincioșilor prezenți Înaltpreasfințitul Părinte Teofan Mitropolitul Moldovei și Bucovinei: „Am nădejdea că noi, cei de față, cât și cei asemenea nouă, luăm și vom lua chipul bătrânului Simeon, așteptându-L pe Domnul să vină în viețile noastre. «Împărate Ceresc, vino și te sălășluiește întru noi» - rostim în rugăciune și sperăm să se îplinească. De asemenea, să avem bucuria întâlnirii cu Dumnezeu încă din această viață ca pregustare a întâlnirii noastre finale cu Domnul, care, nădăjduim, ne va spune cuvântul Său - «Veniți, binecuvântații Tatălui Meu și moșteniți Împărăția» - iar noi vom răspunde așijderea cu Dreptul Simeon «Acum slobozește pe robul tău, Stăpâne». Împlinirea scopului viețuirii noastre este întâlnirea cu Domnul. Mergem așadar la casele noastre cu bucuria că ne-am întâlnit cu Domnul, precum altădată bătrânul Simeon în Templul din Ierusalim”.

Ansamblul mitropolitan cu trei hramuri

Pe lângă hramul Întâmpinării Domnului, Ansamblul mitropolitan din Iași mai are hramurile „Sfânta Cuvioasă Parascheva” și „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” - ocrotitorul vechii catedrale. Hramul cel mai cunoscut al Catedralei mitropolitane este pe 14 octombrie, de sărbătoarea Sfintei Cuvioase Parascheva. De asemenea, o altă sărbătoare importantă este pe 26 ianuarie, când este cinstit Sfântul Ierarh Iosif cel Milostiv, Mitropolitul Moldovei, ale cărui sfinte moaște se află în catedrală.

Hramul istoric al Catedralei mitropolitane din Iași a fost preluat de la Biserica Stratenia, ce se afla înainte în locul edificiului. Actul de naștere al sfântului locaș este decretul domnitorului Ioan Sandu Sturdza din anul 1826, însă construcția propriu-zisă se datorează Mitropolitului Veniamin Costachi al Moldovei. Lucrările au început în anul 1833, catedrala fiind construită prin eforturile unor arhitecți austrieci, ruși și români. Pictura în stil occidental a fost realizată de către pictorul bucureștean Gheorghe Tătărescu. Catedrala a fost sfințită pe data de 23 aprilie 1887, la slujbă participând și regele Carol I. Lucrările au fost finalizate sub păstoria Mitropolitului Moldovei Iosif Naniescu. În anul 1889, la Catedrala Mitropolitană au fost aduse moaștele Sfintei Cuvioase Parascheva de la Mănăstirea „Sfinții Trei Ierarhi”.

Cronicar

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Voluntari:

*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

*Foto: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy, Ionuț Andrei Bodai, Ioan Septimiu Dorobanțu, Mihail Bogdan Trandafirescu etc.

*Grafică: Elena Gheorghiu, Cristian Ștefan, Miruna Ștefan, Parascheva Matciac, Maria Morteci etc.

*Alte activități: Bogdan Andrei Fînar, Claudiu Șuțu, Iustinian Maradin, Maria Sobaru, Daniel Șuțu, Viorel Blidar, Iulian Boghean, Paul Sărbu etc.

*Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vă rugăm să vă abonați gratuit la
YouTube:

Vizitați-ne pe
facebook

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ȘI DUHOVNICESC

*Duminică, 7 februarie 2021

08:00 Utrenia și Liturgia Sf. Ioan Gură de Aur

17:00 Paraclisul Maicii Domnului

*Vineri, 12 februariei 2021

17:00 Slujba Agheasmei Mici și a Sf. Maslu

*Sâmbătă, 13 februarie 2021

7.00 Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii,
Pomenirea morților .

17.00 Slujba Vecerniei

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA TOMA COZMA Procedura nu implică nici un cost, redirectionarea acestor sume realizându-se din impozitul care a fost deja reținut în 2019 de către stat. Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt: □Numele Asociației: PAROHIA —TOMA COZMA □CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095 □Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

Vă mulțumim mult !

Dacă dragoste nu e , nimic nu e

Două familii trăiesc în case alăturate. Din una din ele toata ziua se aud strigate și certuri, în cealaltă casă e liniște.

În una din seri, în prima casă din nou izbucnește o ceartă, iar soția îi spune soțului:

- Ai auzit vreodată înjurături și scandaluri din casa vecinilor? Poate mergi la ei și afli cum trăiesc!

Soțul s-a ascuns lângă fereastra casei vecine, ascultând ce se petrece.

În casa vecinilor fiecare își vede de treaba lui, soția la bucatărie, soțul scrie ceva la masă.

Sună telefonul, bărbatul se ridică rapid, iar în drum spre hol atinge o vază, aceasta se răstoarnă, cade și se face țandări.

Bărbatul îngenunchează și începe să strângă cioburile de pe podea.

Se apropie și soția, îngenunchează lângă el și-l ajută.

Bărbatul i se adresează soției:

- Îmi pare rău, dragă, m-am grăbit să răspund la telefon, am atins vaza și am spart-o.

- E vina mea, dragul meu, eu nu am pus-o la un loc mai potrivit, astfel nu aveai cum să o atingi.

Soții s-au îmbrățișat, au strâns cioburile și fiecare a revenit la treburile sale.

Bărbatul care a urmărit această scenă se întoarce la casa sa, iar soția îl întreabă dacă a aflat secretul vecinilor.

- Da, i-a răspuns soțul, în familia lor, ambii sunt vinovați, iar în a noastră amândoi avem dreptate.

Patriarhia Română a împlinit 96 de ani de la înființare

Patriarhia Română a aniversat joi 96 de ani de la înființare. În urmă cu 96 de ani, în data de 4 februarie 1925, Sfântul Sinod s-a întrunit la București în ședință de lucru, unde a hotărât înființarea Patriarhiei Ortodoxe Române.

Procesul prin care s-a ajuns la ridicarea în rang a Bisericii noastre a început imediat după Marea Unire din 1918.

Potrivit unei declarații oferite pentru Trinitas TV de Pr. Florin Șerbănescu, ideea de înființare a Patriarhiei Române a fost formulată pentru prima dată de Gheorghe Ciuhandu „în cadrul Congresului preoțimii ardelenene de la Sibiu, în 1919”. „După aceea, alte personalități de marcă ale culturii românești, istorici precum Nicolae Iorga sau Ioan Lupaș, împreună cu mitropolitul primat Miron Cristea, ales la sfârșitul anului 1919, dar și Regele Ferdinand, au continuat să prezinte această necesitate ca un fapt firesc”.

La finalul anului 1924, Mitropolitul Pimen al Moldovei și Sucevei a redactat propunerea ca Mitropolia Ungrovlahiei, cu scaunul mitropolitan la București, să fie ridicată la rangul de Patriarhie.

În acest mod, Mitropolitul primat urma să poarte titlul de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Naționale Române.

Documentul a fost semnat de Mitropolitul Nectarie al Bucovinei, de Arhiepiscopul Gurie al Chișinăului și de Episcopii Lucian al Romanului, Roman al Oradiei, Nicolae al Clujului și Ilarie al Constanței.

Propunerea a fost inclusă pe ordinea de zi a Sfântului Sinod în ședința din 4 februarie 1925, condusă de Arhiepiscopul Gurie al Chișinăului.

În timpul luărilor de cuvânt, Episcopul Vartolomeu Stănescu al Râmnicului a prezentat „Actul de înființare al Patriarhatului românesc”.

Cu acest prilej, s-a amintit de rolul important al Ortodoxiei românești de-a lungul timpului.

La finalul întâlnirii sinodale a luat cuvântul Mitropolitul primat Miron care a adresat mulțumiri tuturor celor care pregătiseră înființarea Patriarhiei.

De asemenea, a prezentat câteva gânduri ce urmau să constituie un adevărat program al anilor de patriarhat.

Printre aceste dorințe se număra și aceea de înălțare a unei Catedrale, proiect concretizat în mandatul Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, în concordanță cu rangul de Patriarhat al Bisericii Ortodoxe Române.

„Să nu uităm că, printre altele, în cuvântul rostit de Patriarhul Miron Cristea îndată după înscăunare a vorbit răsplat și despre necesitatea înființării unei Catedrale a Mântuirii Neamului”, a mai spus Pr. Florin Șerbănescu.

Înființarea Patriarhiei Române a fost recunoscută și aprobată, cu unanimitate de voturi, de Senat și Camera Deputaților. În 23 februarie 1925 legea în cauză a fost promulgată de Regele Ferdinand.

În data de 12 martie 1925 Bisericele Ortodoxe surori au fost înștiințate, printr-o scrisoare irenică, de cele împlinite.

În luna mai a anului 1925, această scrisoare irenică a fost trimisă Patriarhiei Constantinopolului prin Dragomir Demetrescu, profesor la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București.

Din cauza vicisitudinilor politice, Patriarhul Constantinopolului, Constantin VI (1924 -1925), a fost nevoit să se retragă din scaun și nu a mai putut convoca Sfântul Sinod pentru a răspunde acestei scrisori.

În luna iulie a anului 1925 este întronizat ca patriarh al Constantinopolului Vasile al III-lea (1925-1929), care, luând în considerare hotărârea Bisericii Ortodoxe Române, prin tomosul cu nr. 1579 din 30 iulie 1925, a recunoscut ridicarea acesteia la rangul de Patriarhie.

Întronizarea ca prim Patriarh al României a Mitropolitului Miron Cristea a avut loc în data de 1 noiembrie a aceluiași an 1925.

(sursa: basilica.ro)